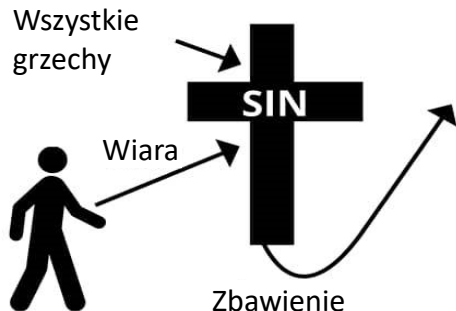
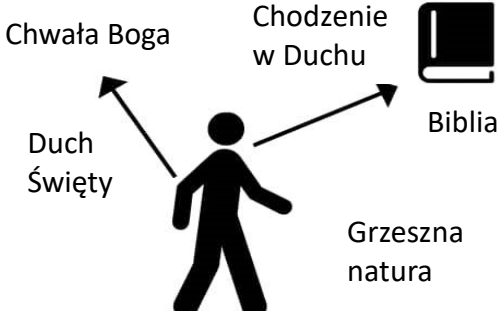
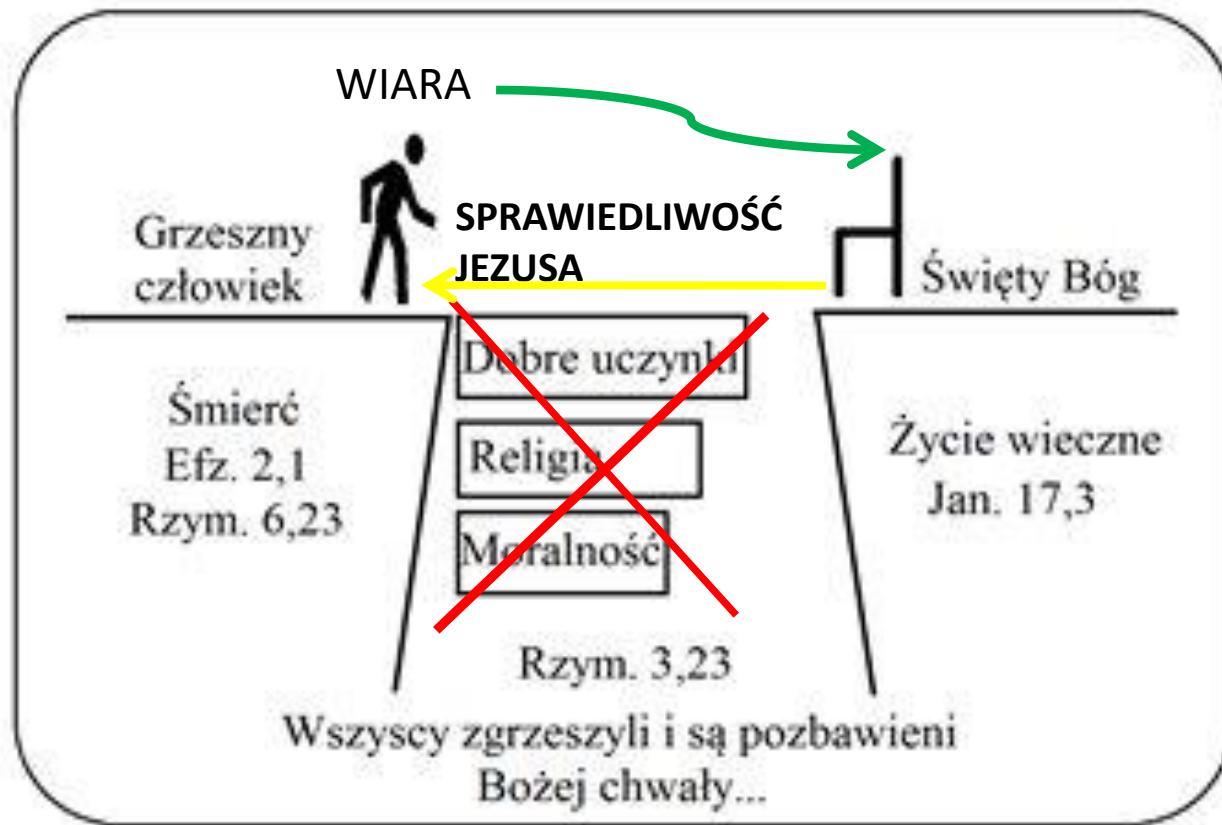

Trzy fazy zbawienia

Usprawiedliwienie Zbawienie od kary za grzech	Uświęcenie Zbawienie od władzy grzechu	Uwielbienie Zbawienie od obecności grzechu
 Wszystkie grzechy Wiara SIN Zbawienie	 Chwała Boga Chodzenie w Duchu Biblia Duch Święty Grzeszna natura	 Niebo
Wiara jedynie W Chrystusa	Poleganie na Duchu	Przez Śmierć lub pochwycenie
Tytusa 3:5 Ef. 2:8-9 2Tym. 1:9	2Kor. 7:10 1Tymoteusza. 4:16 Jakuba. 1:21; 5:20 Filipian 2:12-13	Rzym. 5:9-10; 13:11 1Kor. 3:15; 5:10 1Tes. 4:13-18

Usprawiedliwienie

1 Faza zbawienia

Kto wierzy w niego, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, już jest potępiony, bo nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego. (Jana 3:18)

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słucha mego słowa i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie potępiony, ale przeszedł ze śmierci do życia. (Jana 5:24)

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, będzie żył. A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze. Czy wierzysz w to? (Jana 11:25-26)

Dlatego z uczynków prawa nie będzie
usprawiedliwione żadne ciało w jego oczach, gdyż
przez prawo jest poznanie grzechu. Lecz teraz bez
prawa została objawiona sprawiedliwość Boga,
poświadczona przez prawo i proroków. Jest to
sprawiedliwość Boga **przez wiarę Jezusa Chrystusa**
dla wszystkich i **na wszystkich wierzących**. Nie ma
bowiem różnicy. Wszyscy bowiem zgrzeszyli i są
pozbawieni chwały Boga; A zostają
usprawiedliwieni darmo, z jego łaski, przez
odkupienie, które jest w Jezusie Chrystusie. (...)

Tak więc twierdzimy, że człowiek zostaje usprawiedliwiony **przez wiarę, bez uczynków prawa**. (...) Ponieważ jeden jest Bóg, który usprawiedliwi obrzezanych z wiary i nieobrzezanych przez wiarę. (Rzymian 3:20-24. 28.30)

Usprawiedliwienie jest na zawsze, moja pozycja przed Bogiem jest niezmienna

Dlatego też całkowicie może zbawić tych, którzy przez niego przychodzą do Boga, bo zawsze żyje, aby wstawiać się za nimi. (Hbr. 7:25)

Jedną bowiem ofiarą uczynił doskonałymi na zawsze tych, którzy są uświęceni. (Hbr. 10:14)

A ja dam im życie wieczne i nigdy nie zginą ani nikt nie wydrze ich z mojej ręki. Mój Ojciec, który mi je dał, większy jest od wszystkich i nikt nie może wydrzeć ich z ręki mego Ojca.
(Jana 10:28-29)

W Chrystusie jestem:

Dzieckiem Bożym (1:12)

Sprawiedliwy (2Kor. 5:21)

Święty (1Kor. 1:2)

Doskonały (Hbr. 10:14)

Uniewinniony od grzechu (Kol.2:14)

Wolny od władzy grzechu (Rzym. 6:6-8)

Posadzony w okręgach niebieskich (Ef. 2:6)

Dziedzicem Boga i współdziedzicem z Jezusem (Rzym. 8: 17)

Uświęcenie

2 Faza Zbawienia

Uświęcenie to proces, który zaczyna się w momencie zbawienia i zakończy się kiedy będę w niebie. Polega on na stopniowym poddawaniu Chrystusowi różnych dziedzin mojego życia i odwracaniu się od grzechów, których jestem świadomy. Uświęcenie dzieje się przez narzędzia takie jak: Poznawanie Słowa Bożego i doktryny oraz poddawanie się Duchowi Świętemu.

1. Uświęcenie jest zbawieniem od władzy grzechu

Każdy chrześcijanin ma trzech wrogów:

a) Świat (1Jana 2:15)

b) Ciało (Gal. 5:17)

c) Diabła (1Piotra 5:8-9)

- Aby pokonać świat mamy odnowić umysł (Rzym. 12:2)
- Aby pokonać ciało mamy chodzić w Duchu (Gal. 5:16)
- Aby odeprzeć diabła mamy poddać się Bogu i ufać Bogu, Jego obietnicom (1Piotra 5:9; Ef. 6:16; Jak. 4:7-8)

Do pokonania każdego z tych wrogów kluczem jest Słowo Boże i posłuszeństwo Słowu (Jak.1:21; 1Tym. 4:16)

2. Uświęcenie nie jest automatyczne, wymaga mojej współpracy z Duchem Świętym

Dlatego, moi umiłowani, tak jak zawsze byliście posłuszni, nie tylko w mojej obecności, ale jeszcze bardziej teraz, pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem wykonujcie swoje zbawienie. Bóg bowiem sprawia w was i chęć, i wykonanie według jego upodobania. (Flp. 2:12-13)

Nie mogę wzrastać w uświęceniu na bazie swojego samozaparcia i silnej woli, bez uzdolnienia Bożego, ale również Bóg nie uświęci mnie pomimo mnie. Bóg uzdalnia mnie do uświęcenia, daje siłę i narzędzia, moją rolą jest podporządkować się pod Jego działanie i korzystać z narzędzi.

Biblia mówi o dwóch stanach w jakich może żyć wierzący w różnych momentach

- a. W Duchu – posłuszeństwo Duchowi przez Słowo
- b. W ciele – działanie w oparciu o grzeszną naturę

NIEZBAWIENI

ZBAWIENI

DUCHOWI 1Jan 2:12-14

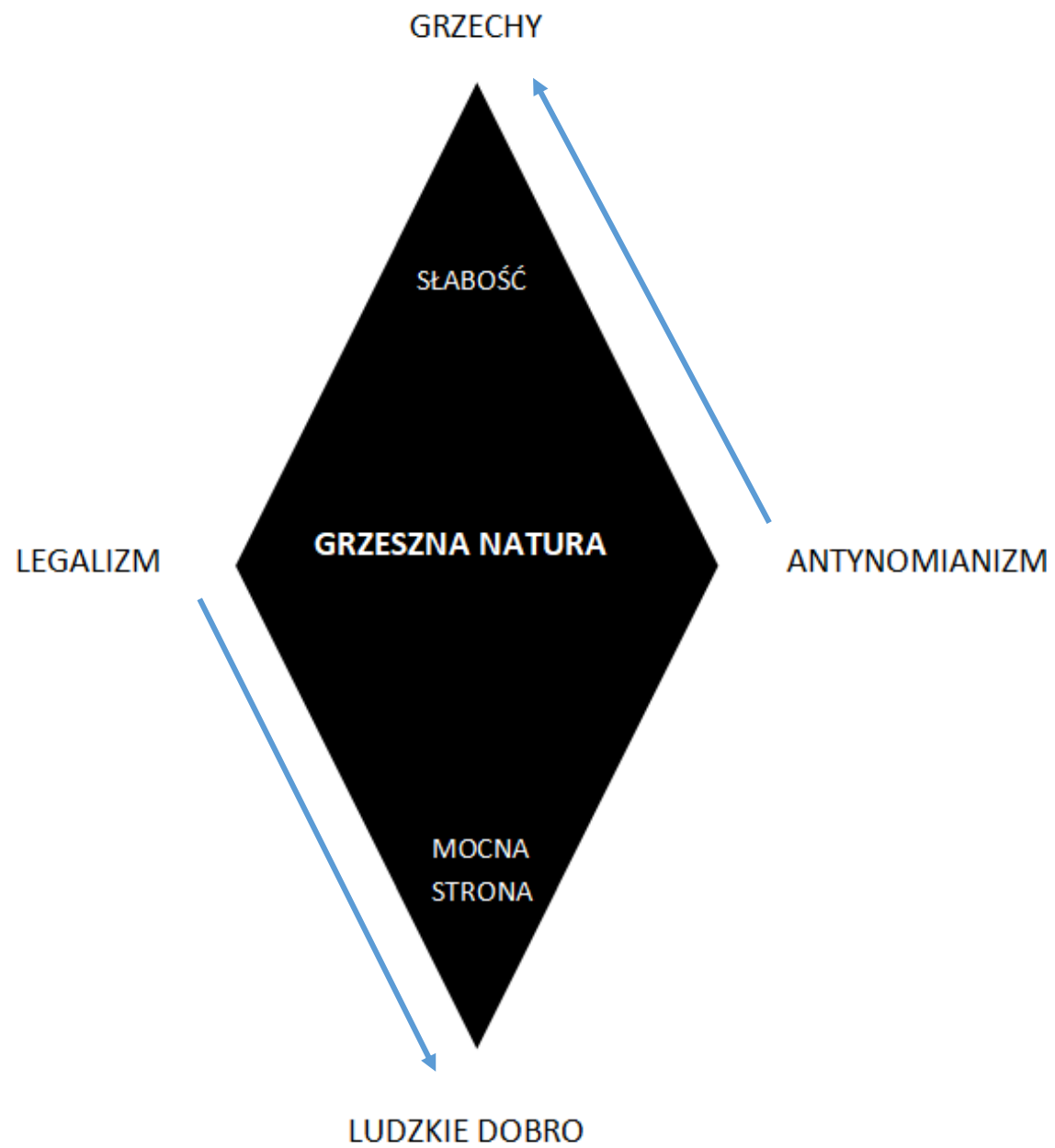
CIELEŚNI

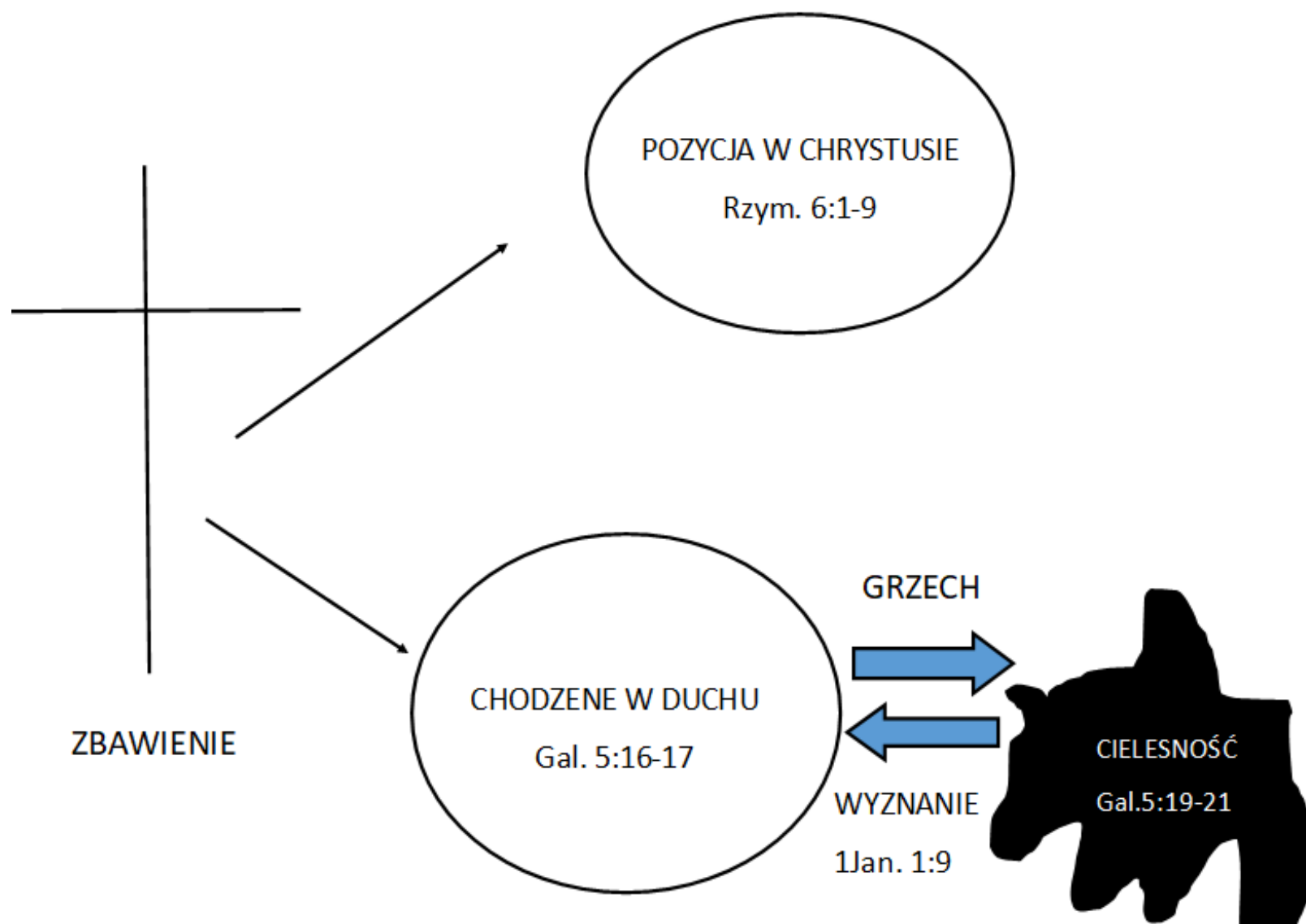
1) NIEMOWLĘTA

1Kor. 3:1-4

2) MŁODZIEŃCY

3) OJCOWIE

Napełnienie Duchem

1) Napełnienie = wpływ Ducha

I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość,
ale bądźcie pełni Ducha, (Ef. 5:18)

2) Duch wpływa nas Słowem Bożym

Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie;
we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni
drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne,
wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych; (Kol. 3:16)

Napełnienie Duchem

Πληροῦσθε ἐν Πνεύματι (plerouste en pneumati)

En + celownik oznacza tutaj osobę wykonującą czynność, mamy pozwalać się napełniać Duchowi czymś, a czym dokładnie?

Napełniać – πληρόω (pleroo)

- 1) powodować obfitość, dostarczać lub zaopatrywać hojnie;
- 2) uczynić kompletnym w każdym szczególe; uczynić doskonałym (pełnowartościowym);
- 3) wprowadzać w życie, urzeczywistniać, realizować; w sprawach obowiązków, wykonywać, realizować.

Ef. 5:18 Napełnienie przez Ducha

I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale **bądźcie pełni Ducha**, Rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa,

Kol.3:16 Napełnienie Słowem

Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych;

Duch Święty napełnia nas Słowem Bożym

- 1) Hojnie nas zaopatruje w mądrość Słowa Bożego do podejmowania decyzji
- 2) Przez Słowo stajemy się kompletnymi, pełnowartościowymi żołnierzami Chrystusa. Mamy całe wyposażenie do wojny duchowej, czyli Słowo Boże i możemy efektywnie walczyć.
- 3) Daje nam moc do urzeczywistnienia, wprowadzenia w życie prawd Słowa Bożego.

Rezultaty napełnienia przez Ducha

- Uwielbienie – śpiew w sercu (Ef, 5:19)
- Radość (Ef. 5:19)
- Wdzięczność zamiast narzekania (Ef. 5:20; Kol. 3:17)
- Pokora wobec siebie, poddanie sobie nawzajem (Ef. 5:21)
 - ✓ Żony mężom (Ef. 5:22)
 - ✓ Mężowie Chrystusowi (Ef. 5:25) i w rezultacie tego kochają żony.
 - ✓ Dzieci rodzicom (Ef. 6:1-2)
 - ✓ Słudzy panom (pracownicy pracodawcom) (Ef. 6:5-7)
 - ✓ Łagodność rodziców wobec dzieci (Ef. 6:4) i panów wobec sług (Ef. 6:9)
- Wzajemna miłość, pokora, łagodność, znoszenie się nawzajem i przebaczenie (Kol. 3:13-14)
- Pokój Boży w sercu (Kol. 3:15)

- Nie spełnianie pragnień grzesznej natury (Gal. 5:16)
- **Owoc Ducha (Gal. 5:22-23)**
 - ✓ Miłość
 - ✓ Radość
 - ✓ Pokój
 - ✓ Cierpliwość
 - ✓ Łagodność
 - ✓ Dobroć
 - ✓ Wiara
 - ✓ Powściągliwość (samokontrola)
- Odwaga w głoszeniu ewangelii (Dz.Ap. 4:9-12. 31)

Jak być napełnionym Duchem?

Jeśli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jest wierny i sprawiedliwy, aby nam przebaczyć grzechy i oczyścić nas z wszelkiej nieprawości. (1Jana 1:9)

Wyznawać – homologeó – mówić to samo/ ta sama konkluzja, zgodzić się, przyznać się

- 1) Przyznaję się do grzechu, który wiem, że zrobiłem, mówię Bogu Ojcu co zrobiłem i przyznaję, że to był grzech i ja zawiniłem.
- 2) Bóg mi przebacza/ przywraca mnie do społeczności na podstawie ofiary Jezusa (1Jana 2:1-2), On już zapłacił za moje grzechy. Bóg przebacza to co wyznałem.
- 3) Bóg również w tym momencie przebacza mi wszystkie inne grzechy, których nie jestem świadomy.

Kiedy grzeszę to:

- 1) Chodzę ciemności/nie mamy społeczności z Ojcem (1Jana 1:6-10)
- 2) Żyjemy w grzesznej naturze / jesteśmy cieleśni (1Kor. 3:3; Gal. 5:16. 19)
- 3) Zasmucamy i gasimy Ducha (Ef. 4:30 i 1Tes. 5:19)
- 4) Mamy brudne stopy, nie trwamy w krzewie, nie wydajemy owocu (Jana 13:8-10; 15:4)

W takim stanie jestem dopóki nie wyznam grzechu,
w momencie w którym wyznaje, Ojciec mnie oczyszcza,
Duch mnie napełnia i mogę żyć chrześcijańskim życiem.

Cielesność i duchowość to pojęcia absolutne

- Albo chodzę (postępuję) według Ducha albo według ciała, nie może być pół na pół.
- Kiedy postępuję według ciała (grzesznej natury) Duch nie może mnie prowadzić, kiedy postępuję według Ducha nie mogę postępować według grzesznej natury.

1Jana 3:6

Każdy, **kto w nim mieszka**, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy, nie widział go ani go nie poznał.

- Jan mówi o kontrastach w chrześcijańskim życiu: chodzenie w ciemności albo w światłości, trwanie w Nim lub nietrwanie, bycie w społeczności lub poza społecznością. Te wszystkie określenia wyrażają koncept chodzenia w Duchu lub w ciele.
- Kto w Nim mieszka = chodzi w Duchu, jest napełniony przez Ducha, trwa w krzewie.
- Nie grzeszy – nie można chodzić w Duchu i grzeszyć w tym samym momencie.

- Kto grzeszy
 - ✓ Nie widział - ὁράω (horao) - widzieć umysłem, rozumieć, wiedzieć
 - ✓ Poznał – γινώσκω (ginosko) - nauczyć się wiedzieć, poznać, zdobyć wiedzę

Te czasowniki są w czasie **Perfekt: perfekt** z teraźniejszym aspektem lub nacisk na teraźniejsze rezultaty tzn. ktoś kto w przeszłości poznał i zobaczył Pana zbawiająco kiedy grzeszy nie poznaje Go dalej.

- W cielesności wierzący naśladuje niezbowionego i nie jest w stanie przyjmować i rozumieć prawdy Bożej (1Kor. 2:14 i 3:1)

KONCEPT „CHODZENIA”

- Chodzenie – peripateo – systematyczne, regularne postępowanie w określony sposób.

1. Chodzenie to styl życia.

2. Dzień po dniu (Jakuba 4:13-16)

- Dzisiaj mam możliwość żyć dla Boga i wzrastać, muszę to wykorzystać, jutra mogę nie mieć.
- Nie rozpamiętuję przeszłości. Jeśli upadłem wyznaje i idę dalej. (1Jana 1:9)
- Każdy dzień jest nową możliwością wzrostu (Treny 3:21-24)
- Każdego dnia potrzebuję Słowa Bożego i relacji z Panem, tu nie da się nazbierać na zapas. (Ef. 5:15-17)

3. Biblia mówi, że wierzący mogą chodzić na dwa sposoby:

a. W Duchu	}	Gal. 5:16; Rzym.
b. W ciele		8:12-14; 1Jan 1:6-7; Gal. 6:7-8

Nasz wybór jak będziemy chodzić ma konsekwencje:

a. W Duchu

- Będziemy przejawiać owoc Ducha (Gal. 5:16-25)
- Będziemy zbierać błogosławieństwa życia wiecznego (Gal. 6:7-8)
- Będziemy żyć pełnią życia Duchowego (Rzymian 8:12-14)
- Będziemy mieć społeczność z Ojcem i Jezusem (1Jana 1: 3-4)

b. W ciele

- Będziemy produkować uczynki ciała
- Będziemy żąć skażenie / ruinę
- Umrzemy – dyscyplina przez śmierć, życie jak niewierzący

4. Sfery chodzenia

- a. W Duchu (Gal. 5:16)
- b. W wierze / za pomocą doktryny (2Kor. 5:7)W prawdzie = nauce Słowa Bożego (2Jana 4, 1Jana 5:3)
- c. W mądrości (Kol. 4:5)
- d. W miłości (Ef. 5:2)

Inne określenia:

- a. Mamy chodzić w światłości = prawdzie Słowa (1Jana 1:7; Rzym. 13:13-14; 1Tes. 5:4-6; Ef. 5:8)
- b. Mamy chodzić w nowości życia (Rzym. 6:8)
 - Życie zgodnie z pozycją w Chrystusie
 - Mamy w praktyce realizować nowy styl życia do którego zostaliśmy powołani
- c. Chodzić godnie Pana (Kol. 1:10)
- d. Chodzenie jak mądrzy - chodzenie opisuje życie skupione na studiowaniu Słowa Bożego (Ef. 5:15)

Ilustracja chodzenia

- Jana 15 – Krzew i latorośle

w. 1-8 Pan opisuje siebie jako winorośl, a zbawionych jako latorośle. Tematem jest owocowanie wierzącego, efektywność w chrześcijańskim życiu. Ta efektywność i owocowanie jest uzależnione od trwania w Nim.

Jana 15: 1-8 Krzew winny i latorośle

Kategoria Chrześcijanina	Poziom owocowania	Działanie Ogrodnika	Rezultat
Nowy, niedojrzały zbawiony (w.2)	Brak owocu	Pan podnosi go, zachęca	Wydaje owoc
Dojrzały zbawiony (w.2)	Wydaje owoc	Pan oczyszcza żeby wydał więcej owocu	Wydaje więcej owocu
Trwający zbawiony (w. 5)	Dużo owocu		Wydaje owoc
Cielesny zbawiony (w.6)	Brak owocu	Usycha, latorośl wrzucona do ognia	Strata nagrody na sądzie Chrystusowym

5. Mechanika chodzenia zakłada odnawianie balansu i powstawanie w razie upadku (Hbr. 12:12-13)

6. Wierzący mogą źle chodzić

- Filip. 3:18 – jak wrogowie Krzyża
- 1Jana 1:6; 2:11 – w ciemności i po omacku
- 2Tes. 3:11 – nieporządnie, w nieuporządkowany, niezdyscyplinowany sposób.
- 1Kor. 3:3 – jak naturalny (niezbawiony człowiek)

7. Chodzenie opisuje dojrzałego wierzącego

- Kol. 2:6
- Gen. 17:1

A. Żać życie wieczne lub skażenie/zniszczenie (Gal. 6:7-8)

Termin "życie wieczne" jest używany na dwa sposoby:

- 1) najpopularniejszym jest ten, który określa czas trwania, uwierzył w Jezusa ma życie na zawsze i będzie żył z Bogiem wiecznie w niebie.
 - 2) Jest też drugi sposób użycia tej frazy, kiedy mowa jest o jakości życia, doświadczaniu życia wiecznego, które otrzymałem w momencie zbawienia.
- Jana 10:10 - Pan Jezus nie tylko chce, żeby wierzący nie poszedł do piekła, ale żeby cieszył się obfitym życiem, żeby chodził z Bogiem i cieszył się w pełni relacją z Nim.
 - Jana 17:3 - człowiek otrzymuje życie wieczne w jednym momencie, ale żeby doświadczać pełni tego życia już teraz musi skupić się na poznawaniu Boga.
 - Gal. 6:7-9 - wierzący który sieje dla ciała = żyje według grzesznej natury będzie zbierał skażenie (gr. ftora - ruinę), będzie doświadczał dyscypliny w tym życiu i straci nagrodę w niebie. Ale ten, który sieje dla Ducha = chodzi według Ducha będzie zbierał życie wieczne. Warunkiem zbawienia nie jest chodzenie w Duchu i wzrost, jedynie wiara w Pana Jezusa, więc nie jest tu mowa o pójściu do nieba, ale doświadczaniu relacji z Bogiem, radości w poznawaniu Boga innymi słowy doświadczaniu już teraz życia wiecznego. Wierzący, który wzrasta będzie miał to doświadczenie.
 - 1 Tym. 6:11-12 - Tymoteusz ma uciekać od światowego stylu życia i uchwycić się życia wiecznego, to znaczy ma żyć zgodnie z tą realnością, że ma życie wieczne i skupić się na poznaniu Boga i już teraz cieszyć się tym życiem wiecznym.
 - To samo Paweł mówi do innych wierzących, którzy są bogaci 1 Tym. 6:17-19, ich radością w tym życiu nie mają być pieniądze, ale przeżywanie już teraz życia wiecznego.

Zniszczenie/ skażenie - **φθορά** (ftora) - zepsucie, zniszczenie, zagłada

b. Życie i śmierć (Rzym. 8:12-14)

- 1) Życie = bycie błogosławionym (V Mojż. 4: 10.40; 6:2; 8:1; 12:1.28; 30:15-18; Ps. 16:11; 21:4; 36:10; Przyp. 16:15; 3:22; 8:35)
- 2) Śmierć = bycie dyscyplinowanym

6 rodzajów śmierci w Biblii

- Fizyczna śmierć – oddzielenie duszy od ciała (1Mojż. 3:18; 35:18)
- Duchowa śmierć – oddzielenie człowieka od Boga (Ef.2:1)
- Pozycjonalna śmierć – wierzący w Chrystusie został oddzielony od niewoli grzechu (Rzym. 6:3-5; Kol. 3:3)
- Cieleśna śmierć – wierzący przez grzech oddziela się od relacji z Bogiem i żyje jak niezbawiony (Rzym. 8:12-13; Jak. 2:17; 2Ptr. 1:8-9)
- Seksualna śmierć – niezdolność do prokreacji z powodu starzenia (Rzym. 4:18-19)
- Druga Śmierć – oddzielenie człowieka od Boga na wieczność w jeziorze ognistym (Obj. 20:14-15)

Fałszywe kryteria duchowości

1. Moralność

Moralność jest ważna dla chrześcijanina. Niemoralne zachowanie jest grzechem. Jednak przez samą moralność nie możemy ocenić, czy ktoś chodzi w Duchu czy nie. Niezbawieni, którzy nie mają Ducha są moralni i idą do piekła.

Chrześcijańskie życie to coś więcej niż dostosowanie się do zewnętrznych norm i zmiana zachowań, to wewnętrzna realność. Nie tylko nie robię komuś krzywdy, ale kocham go miłością Bożą; nie tylko nie kradnę, ale też nie żywię zawiści i zazdrości; nie tylko nie cudzołożę fizycznie, ale też mam czyste myśli i pilnuję oczu.

2. Emocje

Emocje są nam dane jako element reagujący. Emocje odpowiadają, reagują na treść, która jest w naszym umyśle. Emocje nigdy nie miały przewodzić, to umysł ma przewodzić. Naszym skupieniem nie jest to czy czujemy Ducha, lub czy czujemy obecność Boga. Myślenie tymi kategoriami jest subiektywne i powoduje rozstrojenie. To co czujemy, to nasze emocje. Musimy je podporządkować pod obiektywną treść prawdy Słowa Bożego.

3. Zewnętrzne postawy

Nie możemy oceniać duchowości np. po minie albo zachowaniach takich jak: czy ktoś jest uśmiechnięty i zadowolony, albo poważny; ktoś chodzi do kina albo gra w gry komputerowe/ na konsoli; jak się ubiera - modnie lub nie, w ciuchy z second handu albo markowe. Te wszystkie rzeczy są tylko zewnętrzne, są albo kwestią osobistego gustu lub preferencji, a czasem wyboru, który nie jest kwestią moralną.

Mogą to być też takie rzeczy jak: podnoszenie rąk w czasie śpiewu, ktoś stoi lub siedzi w modlitwie itp.

W chrześcijańskim życiu chodzi o wnętrze i o treść którą mamy umyśle, nie o zewnętrzne formy.

4. Wyjątkowe doświadczenia

Skrajne przypadki (ruch zielonoświątkowy) – drugie błogosławieństwo, czyli źle rozumiany chrzest Duchem Świętym.

Typowe błędy: emocje, uniesienia doświadczane w czasie modlitwy, czytania Słowa czy śpiewu. Emocjonalna reakcja na zbawienie, usłyszane kazanie lub świadectwo.

To również są kwestie subiektywne, zależą od temperamentu.

Fundamentalne prawdy dla zrozumienia uświęcenia:

1. Każdy przed zbawieniem żył jako martwy duchowo, jego umysł, przekonania, zasady, światopogląd itp. są ukształtowane przez system tego świata i religię w jakiej był.
2. Człowieka kształtuje to czego słucha, co przyswaja, człowiek jest odzwierciedleniem tego, co jest w jego głowie.
3. W momencie nowego narodzenia człowiek otrzymuje życie wieczne, Ducha Świętego i nową naturę, ma Słowo Boże. Jednak:
 - a. Duch Święty – muszę wiedzieć jak być napełniony Duchem i nauczyć się żyć pod jego kontrolą.
 - b. życie wieczne – muszę nauczyć się jak urzeczywistniać je w praktyce, tzn. poznawać Boga (Jana 17:3).
 - c. Nowa natura – jeśli nie będę chodził w Duchu, ona nie będzie się manifestowała. Będą uczynki ciała.
 - d. Słowo Boże – jeśli nie poddam się dyscyplinie słuchania, nauczania, czytania i studiowania Słowa i zastosowania tego, czego się uczę, nie będę przemieniony.
4. Oznacza to, że zbawiony, który nie trafi do zboru nauczającego Słowa i doktryny oraz nie zostanie nauczony nowego sposobu życia w rodzinie Królewskiej, będzie kontynuował światowe postępowanie.

Rzym. 12:1-2

- „Nie dostosowujcie się” – **συσχηματίζω** (suschematizo) – przyjąć formę lub kształt czegoś; być zidentyfikowanym z czymś, podążać za określonym wzorcem/schematem.
- „Przemieńcie” – **μεταμορφώω** (metamorfoo) – przejść metamorfozę, zmienić się od środka.
- „odnowienie” - **ἀνακαίνωσις** (anakainosis) – renowacja zmiana

Ana – jeszcze raz

Kainos – coś nowego, coś nowo stworzonego co jest lepsze od tego co było wcześniej; innego rodzaju, unikalne.

- „Umysłu” - **νοῦς** (nous) - zdolności postrzegania, rozumienia, przyswajania oraz zdolności odczuwania, osądzania, określania
- „Rozeznać” – **δοκιμάζω** (dokimazo) – przetestować w celu sprawdzenia jakości (dobre czy złe, wartościowe czy nie)

Efezjan 4:17 i 22-24

w. 17 "żebyście już więcej nie postępowali"

- już więcej – **μηκέτι** (meketi) – od tego momentu już tak nie róbcie
- postępowali – **περιπατέω** (peripateo) – wzorzec postępowania, według którego ktoś systematycznie działa.

w. 22 „co się tyczy poprzedniego postępowania — powinniście zrzucić z siebie starego człowieka”

- zrzucić - **ἀποτίθημι** (apotistemi) – odłożyć na bok, odrzucić
- poprzednie postępowanie - **ἀναστροφή** (anastrofe) – zachowanie, styl życia

w. 23 „odnowić się w duchu waszego umysłu”

- odnowić - **ἀνανεόω** (ananeoo) – jeszcze raz na nowo
- duch – **πνεύματι** (pneumati) - usposobienie lub wpływ, który wypełnia i rządzi duszą każdego; skuteczne źródło jakiegokolwiek mocy, uczucia, emocji.
- umysłu - **νοῦς** (nous) - zdolności postrzegania, rozumienia, przyswajania oraz zdolności odczuwania, osądzania, określania

Odnowienie umysłu

Ef.4:12-15 i 1Kor. 2:1-3:3

Ef. 4:12-15

w.12 Pan dał kościołowi dary nauczające: ewangelistów i pasterzy-nauczycieli. Jaki jest cel ich pracy?

1. Przysposobienie świętych do posługiwania, budowania ciała

Καταρτισμός (katakrismos) – wyposażenie, przygotowanie, dokładna modyfikacja, która opisuje, w jaki sposób (umożliwia) poszczególne części współpracują ze sobą w prawidłowej kolejności

Καταρτίζω (katakrizo) - wyposażać, uporządkować, zaaranżować, dostosować, wzmocnić, udoskonalić, uzupełnić, uczynić kogoś takim, jakim powinien być.

2. Doprowadzić do jedności wiary (doktryny)

Jedności – zgodność, bycie jedno. Nie chodzi o to, że każdy detal teologii rozumiemy tak samo, ale mamy solidny fundament poznania Słowa, uczymy się jak czytać Biblię ze zrozumieniem i mamy ten sam sposób myślenia.

3. Poznania Syna Bożego

Poznanie - **ἐπίγνωσις** (epignosis) – poprawne precyzyjne poznanie

4. Człowiek doskonały

Τέλειος (teleios) - doprowadzony do końca, ukończony; nie brakuje niczego niezbędnego do kompletności; doskonały. W pełni dojrzały duchowo wierzący

5. Miary dojrzałości (dorosłości) zgodnie z pełnią (pełnym wyposażeniem) Chrystusa (którego źródłem jest Chrystus) – mamy dorosnąć do dojrzałości duchowej, która jest zgodna ze standardem Słowa Bożego.

1Kor. 2:1-3:3

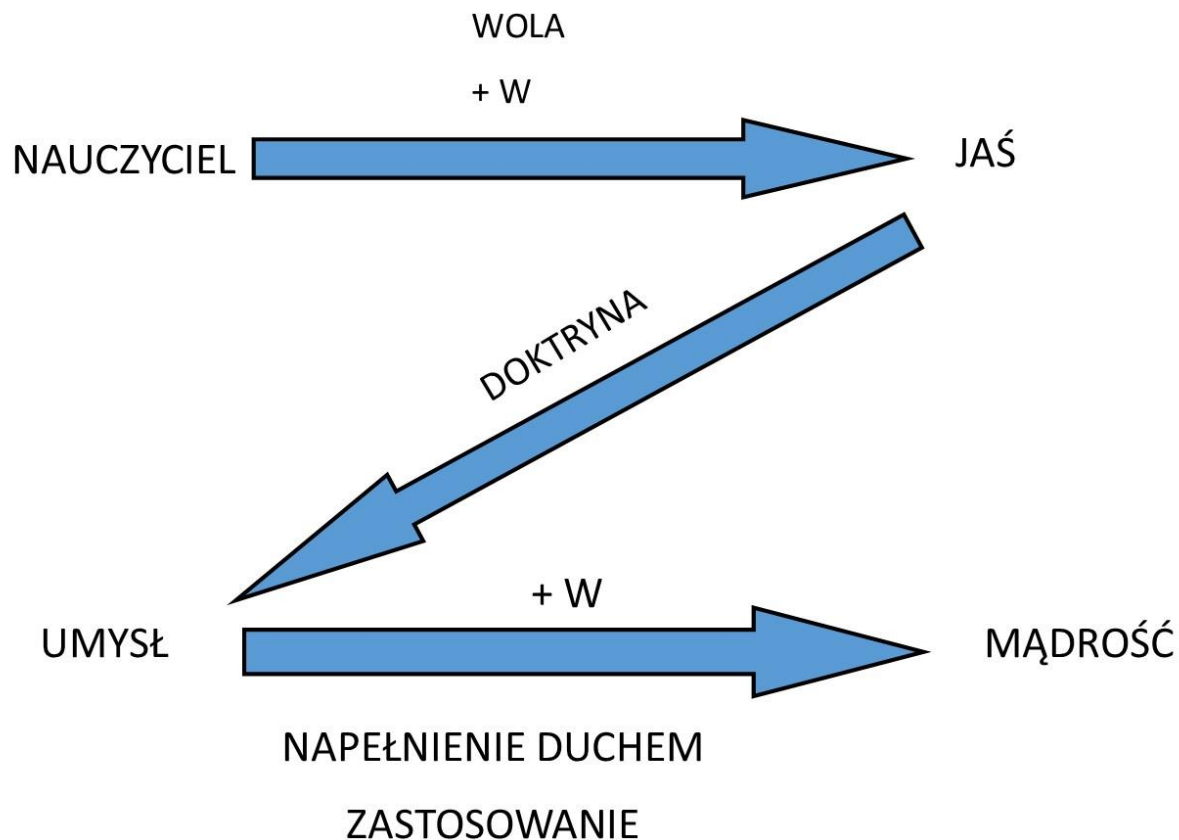
Mamy Ducha Świętego, który jest naszym optymalnym nauczycielem Słowa Bożego. Duch Święty nam objawia prawdy Słowa Bożego w sposób zrozumiały dla nas, dając nam mądrość i siłę do zastosowania. Możemy wiedzieć czym nas Bóg obdarzył.

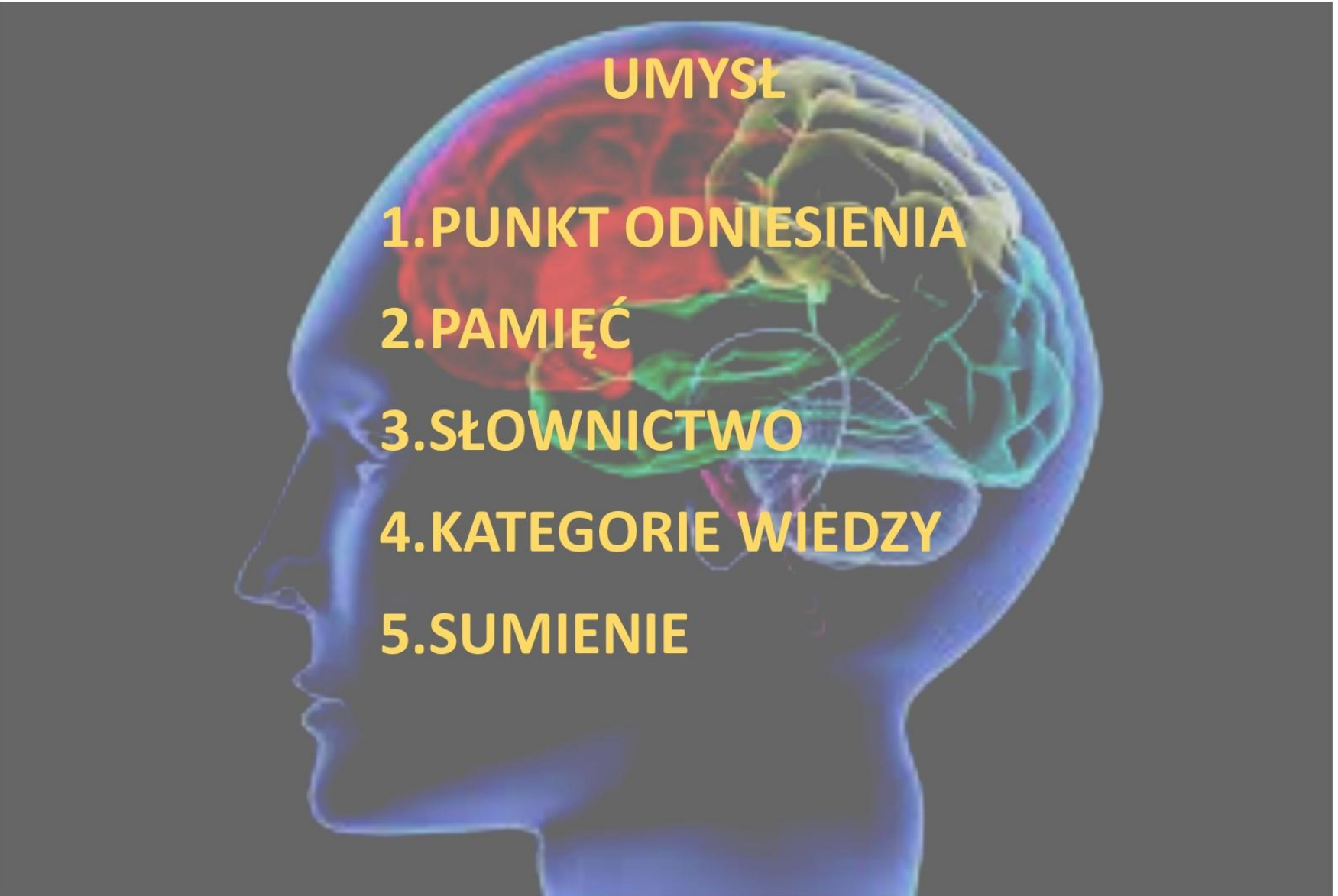
Duch objawia te rzeczy tylko **człowiekowi duchowemu** = chodzącemu w Duchu

Cielesny = zbawiony żyjący według grzesznej natury nie może zrozumieć i poznać prawd Słowa, dopóki nie wyzna grzechu i nie podda się Duchowi, Duch nie wykonuje w nim pracy nauczania.

Człowiek cielesny zachowuje się jak niezbaawiony **(1Kor. 3:3) naturalny człowiek.**

Nieograniczone duchowe IQ i operacja „Z”

UMYSŁ

1.PUNKT ODNIESIENIA

2.PAMIĘĆ

3.SŁOWNICTWO

4.KATEGORIE WIEDZY

5.SUMIENIE

Biblia mówi o cielesnych chrześcijanach, ostrzega przed cielesnością.

Co to znaczy być cielesnym?:

I ja, bracia, nie mogłem do was mówić jak do ludzi duchowych, ale jak do cielesnych, jak do **niemowląt w Chrystusie**. **Karmiłem was mlekiem**, a nie stałym pokarmem, bo jeszcze **nie mogliście go przyjąć**, a nawet teraz jeszcze nie możecie; Gdyż jeszcze jesteście cielesni. Skoro bowiem jest między wami **zazdrość, kłótnie i podziały**, to czyż nie jesteście cielesni i nie **postępujecie na sposób ludzki**? (1Kor. 3:1-3)

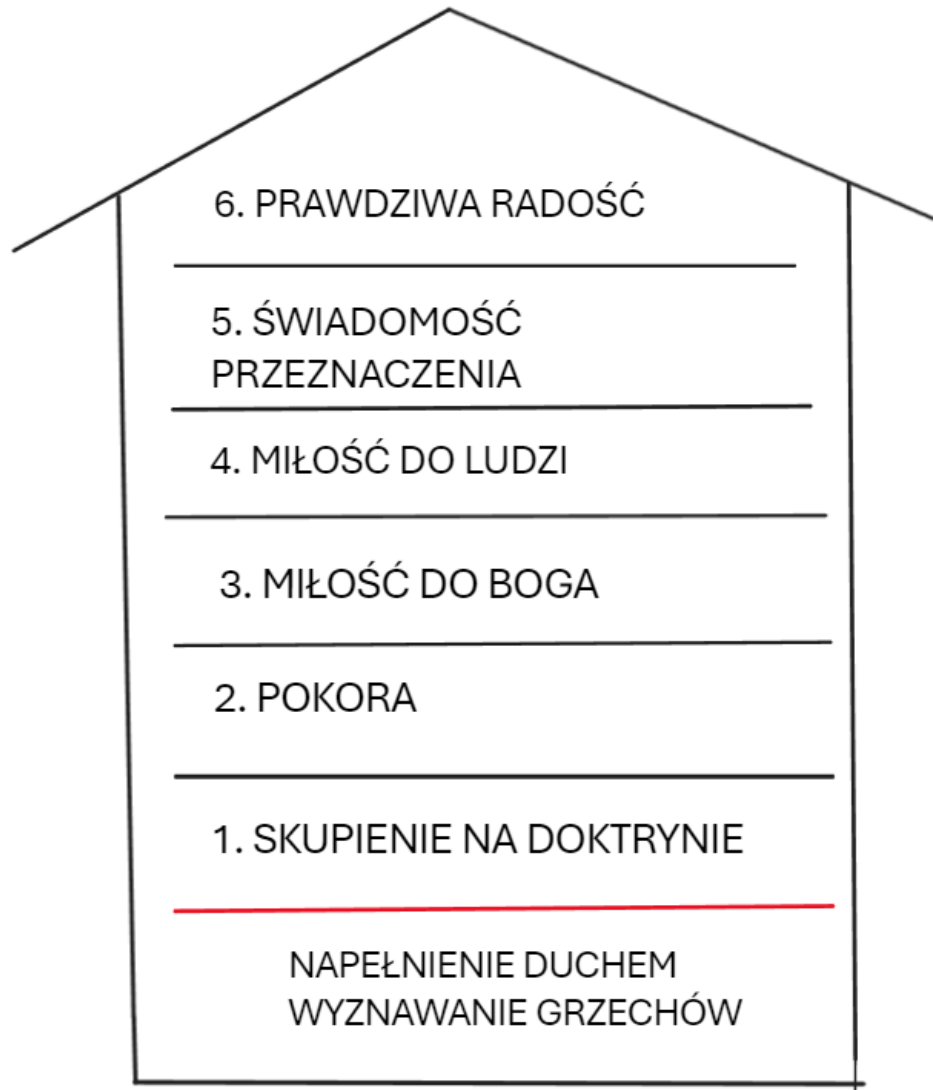
A znane są uczynki ciała, którymi są: cudzołóstwo, nierząd, nieczystość, rozpusta; Bałwochwalstwo, czary, nienawiść, **niezgoda, zawiść, gniew, spory, kłótnie, herezje** (podziały); **Zazdrość**, zabójstwa, pijaństwo, hulanki i tym podobne; o nich wam mówię, jak już przedtem powiedziałem, że ci, którzy takie rzeczy czynią, królestwa Bożego nie odziedziczą. (Gal. 5:19-20)

Wiele mamy o nim do powiedzenia, a **trudno wam to wyjaśnić, ponieważ staliście się ociążali w słuchaniu**. Chociaż bowiem ze względu na czas powinniście być **nauczycielami, znowu** potrzebujecie, żeby was ktoś uczył początkowych zasad słów Bożych, i staliście się ludźmi, którzy potrzebują mleka, a nie stałego pokarmu. Każdy bowiem, kto żywi się tylko mlekiem, jest **niewprawny w słowie sprawiedliwości**, bo jest **niemowlęciem**. Natomiast pokarm stały jest dla dorosłych, którzy przez praktykę mają zmysły wyćwiczone do rozróżniania dobra i zła. (Hbr. 5:11-14)

Skąd **wojny** i **walki** wśród was? Czy nie z waszych żądz, które toczą bój w waszych członkach?
Pożądacie, a nie macie, **zabijacie** i **zazdrościcie**, a nie możecie osiągnąć. Toczycie **wojny** i **walki**,
a nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, **chcąc tym**
zaspokoić wasze żądze. Cudzołożnicy i cudzołożnice, czy nie wiecie, że **przyjaźń ze światem**
jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeśli więc ktoś chce być przyjacielem świata, staje się
nieprzyjacielem Boga. (Jak. 4:1-4)

Gdy bowiem będą one w was, i to w obfitości, to nie uczynią was **bezczynnymi ani**
bezowocnymi w poznawaniu naszego Pana Jezusa Chrystusa. Kto zaś ich nie ma, jest **ślepy,**
krótkowzroczny i zapomniał, że został oczyszczony ze swoich dawnych grzechów.
(2Piotra 1:8-9)

Budowania duchowego życia

1. SUPIENIE NA DOKTRYNIE

To wynika z potrzeby przemiany umysłu (operacja „z” i duchowe IQ).

- Wierzący, który na przestrzeni czasu systematycznie uczy się Słowa Bożego gromadzi zapas doktryn, pojęć, idei Biblijnych.
- Najpierw są luźno zebrane informacje, potem zaczynają gromadzić się w kategorie takie jak kategorie systematycznej teologii:
 - a. Bibliologia (doktryna o Słowie Bożym)
 - b. Teologia Właściwa (doktryna o Bogu jego atrybutach i dziełach)
 - c. Chrystologia (doktryna o Panu Jezusie)
 - d. Pneumatologia (doktryna o Duchu Świętym)
 - e. Demonologia (doktryna o Szatanie i demonach)
 - f. Angeologia (doktryna o aniołach)
 - g. Eklezjologia (doktryna o kościele)
 - h. Eschatologia (doktryna do czasach ostatecznych)
 - i. Soteriologia (Doktryna o zbawieniu)
 - j. Hamartiologia (doktryna o grzechu)
 - k. Antropologia (doktryna o człowieku)
 - l. Izraeologia (doktryna o Izraelu)

- Większość rzeczy, których uczymy się w Biblii możemy skategoryzować w jednej z tych kategorii.
- Są też poszczególne tematy, jak: miłość, emocje, małżeństwo, gniew, przebaczenie, rodzina, etyka pracy, zarządzanie finansami itp.
- Na początku wiele z tych tematów może wydawać się nieciekawych i nie praktycznych. Ale jeśli wierzący ma trochę wytrwałości to zobaczy z czasem jak jedna doktryna, koncept buduje na drugim. I te wszystkie rzeczy razem tworzą bazę na podstawie, której mogę myśleć o Bogu i o swoim życiu z Bożego punktu widzenia.
- Celem zgromadzenia tej wiedzy jest zastosowanie jej
 - a. W sposobie myślenia, wypieram swój stary światopogląd nowym, Biblijnym.
 - b. W postępowaniu, kiedy przychodzą sytuacje do których któraś z prawd, których się nauczyłem ma zastosowanie powinienem ją sobie przypomnieć i zdecydować postąpić według tego co wiem, że Słowo Boże mnie uczy.

Jakuba 1:21-23

w. 21 pierwszy krok odrzucić zło/ grzech

- Przyjmijcie – δέξασθε (dexaste)- zaakceptować, dać dostęp, uczynić swoim.
- Wszczepione - ἔμψυτος (empsutos) – zakorzenione, wszczepione przez nauczanie.

Wierzący do których pisze Jakub mieli zaszczerpione Słowo. To był koniec pierwszej dekady ery Kościoła. Oni byli nauczani przez 12 i ludzi wysłanych przez Apostołów. Mieli solidne informacje im przekazane.

Ich problem był taki, że nie przyjęli tego. Usłyszeli, zgodzili się ale nie zastosowali, nie dali dostępu Słowu aby zmieniło ich życie. To się nie stało ich przekonaniem.

Jakub ostrzega, że jeśli będą tylko słuchaczami a nie wykonawcami to oszukują samych siebie jeśli myślą, że wzrastają.

2. SKUPIENIE NA ŁASCE / POKORA

- Rozumiemy, że wszystko co mamy i kim jesteśmy pochodzi od Boga, nie zasłużyliśmy na to.
- Nie jestem od nikogo lepszy, Chrystus tak samo umarł za mnie jak i za kogokolwiek z kim się stykam. To jest ochrona przed dumą i wynoszeniem się (Gal. 6:1-5)
- Ja upadam tak samo jak wszyscy i Bóg ze względu na Chrystusa mi przebaczył, więc ja powinienem przebaczać kiedy ktoś upada grzesząc wobec mnie. Nie ma czegoś takiego co ktoś mógłby zrobić przeciwko mnie co mogłoby się równać z długiem, który ja miałem przed Bogiem (Ef. 5:1-2)
- W pokorze jestem podporządkowany Bożemu planowi dla chrześcijańskiego życia. Bóg powiedział, że Jego wyznaczonym narzędziem do wyposażenia chrześcijan do wzrostu jest lokalny zbór i dary pasterza-nauczyciela oraz ewangelisty. Wierzący mający pokorę przyłącza się do lokalnego Biblijnie uczącego zboru i podporządkowuje się pod nauczanie.

To znaczy: czasem wykładane są rzeczy, których ktoś nie rozumie, nie widzi jak mogą mu się przydać. Pokora nie wyłącza się ale słucha ufając w Bożą mądrość. Czasem coś jest powtarzane, pokora mówi aby słuchać i odświeżać.

3. MIŁOŚĆ DO BOGA

Kiedy mówimy o Biblijnym zrozumieniu miłości do Boga, nie mamy na myśli tego, że wierzący wzrusza się na myśl o Panu Jezusie i jego śmierci, nie mówimy też o emocjonalnym pobudzeniu i zapale.

Kiedy Biblijnie możemy mówić, że zbawiony kocha Boga?

Jana 15:14-24

Kto zachowuje Jego przykazania/Jego Słowo

Zachowuje - τηρέω (tereo) - uważnie się zajmować, dbać o; przestrzegać.

Zachowywanie Bożego Słowa ma dwa elementy:

- 1) Postawienie Słowa na pierwszym miejscu w życiu – uważnie poświęcam uwagę Słowu Bożemu, które czytam, słucham nauczania. Dbam o to by tego nie zaniedbywać
- 2) Zastosowanie – robienie tego co ono mówi.

Tak więc nie każdy wierzący kocha Boga w sposób dojrzały. To przychodzi z czasem, muszę mieć odnowiony umysł przez Słowo aby poznawać je i uczyć się stosować =stawiać wolę Bożą ponad moją.

1Jana 2:5

- Wydoskonalila – τελειώω (teleioo) - osiągnięcie etapu końcowego, tj. przejście przez cały proces (etapy) w celu osiągnięcia etapu końcowego (konkluzji); uzupełnić (udoskonalić), tj. dodać to, czego jeszcze brakuje, aby uczynić rzecz kompletną.
- Miłość Boża – dopełniacz – w greckim możemy mówić o takim zwrocie w dopełniaczu jako o: Subiektywnym – Bóg kocha obiekt ; Obiektywny – ktoś kocha Boga.

Z racji tego, że miłość Boga do nas nie może być niedojrzała i stać się dojrzała, miłość Boga jest doskonała. To nasza miłość do Boga wzrasta staje się dojrzała.

- Jak poznać, że wierzący ma dojrzałą miłość do Boga? Zachowuje jego przykazania.

4. MIŁOŚĆ DO LUDZI

Jak Chrystus nas umiłował tak my innych

1) Bezosobowa Boża miłość

- Oparta wyłącznie na Jego charakterze i łasce.
- Nie ma niczego w upadłej ludzkości co by czyniło ich godnymi Bożej miłości.

a. zbawienna

- To Bóg zainicjował zbawienie, zaplanował je, wykonał na krzyżu i oferuje tym którzy słyszą ewangelie.

b. Logistyczna

- Bóg troszczy się o ludzi i zaopatruje we wszystko, zbawionych jak i ateistów (Mat. 5: 44-48; Dz.Ap. 14:15-17).

2) Miłość chrześcijanina do ludzi

- To nie emocja
- To mentalne nastawienie umysłu, decyzja aby nie żywić urazy, chęci zemsty, zawiści, gniewu i innych grzechów w umyśle.
- Ta miłość nie działa ze względu na obiekt ale z powodu decyzji kochającego. Chrześcijanin kocha ponieważ reprezentuje Boga Ojca i Chrystusa na tym świecie i odzwierciedla ich miłość.
- Nie wymaga żeby mieć osobistą relację z kimś kogo Kocham w ten sposób.

Bezosobowa miłość	Osobowa miłość
Podkreśla tego, który kocha	Podkreśla obiekt miłości
Szlachetność charakteru kochającego	Atrakcyjność obiektu
Nie wymaga osobistej relacji	Musi być relacja
Skierowana do wszystkich	Skierowana to pewnych osób
Bezwarunkowa	Warunkowa

5. ŚWIADOMOŚĆ SWOJEGO PRZEZNACZENIA

1. Wieczne bezpieczeństwo

a. Argument logiczny

On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego? (Rzym. 8:32)

Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. ⁹Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu. (Rzym. 5:8-9)

b. Argument Bożych atrybutów

Bóg jest:

- Suwerenny – On panuje nad wszystkim, nic nie jest poza jego kontrolą, również moje zbawienie (Ef. 1:11)
- Wszechmogący – Bóg może zrobić wszystko co postanowił zrobić. Bóg ma moc, żeby mnie utrzymać. (Jana 10:23)
- Wszechwiedzący – Bóg od wieczności wiedział o wszystkim, wiedział również od moich upadkach i mimo to postanowił mnie zbawić, nie mogę rozczarować Boga. (1Ptr. 1:2)

- Sprawiedliwy – On musi postępować zgodnie z normą swojego Prawa. Jego Prawo mówi, że jeśli w miejsce grzesznika umiera zastępca to grzesznik nie musi umrzeć. W moje miejsce umarł Chrystus, wziął moją karę na siebie. Bóg nie może mnie potępić za to za co ukarał Chrystusa. (Rzym. 8:33-34)

Ja mam przypisaną sprawiedliwość Chrystusa od momentu wiary, Bóg nie może mnie potępić, ponieważ nie może potępić sprawiedliwości Chrystusa.

- Prawdomówny – Bóg nie może kłamać. Jest nie możliwe żeby obiecał mi życie wieczne na podstawie wiary w Jezusa dla zbawienia, bez udziału uczynków a potem mi je odebrał mimo że zaufałem Chrystusowi. (Tyt.1:2)
- Jest miłością – Bóg tak umiłował świat, że dał swego Syna aby każdy kto w niego uwierzył miał życie wieczne. Potępić mnie byłoby zaprzeczeniem Bożej miłości.
- Niezmienny – on nie zmieni zdania na temat mojego zbawienia.

ATRYBUTY BOGA

Istota Boga, Bóg jest:

- Miłością
- Prawdomówny
- Wszechmogący
- Wszechwiedzący
- Wszechobecny
- Niezmienny
- Sprawiedliwy
- Życiem wiecznym
- Suwerenny

PRAWOŚĆ
UCZCIWOŚĆ

LUDZKOŚĆ

C. Argument dzieła Ducha Świętego

- Zapieczętowanie Duchem i zadatek Ducha

W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, **zostaliście zapieczętowani** obiecanym Duchem Świętym, (Ef. 1:13-14)

A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (Ef. 4:30)

Który też wycisnął na nas pieczęć i dał zadatek Ducha do serc naszych. (2Kor. 1:22)

Pieczęć – **σφραγίζω** – sphragizó – zapieczętować w celu zabezpieczenia własności, pełne zabezpieczenie zapieczętowanej rzeczy przez autorytet właściciela, który dał pieczęć

Rękojmia/ zadatek - **ἀρραβών** - arrabón – duża część zapłaty dana wcześniej, jako gwarancja, że reszta będzie zapłacona później.

d. Argument dzieła Chrystusa

- Odkupienie – Chrystus oddał swoje życie jako okup za mnie. Zapłacił za moją wolność swoją krwią (1Ptr. 1:18-19)
- Zastępstwo – Jezus zajął moje miejsce. Umarł zamiast mnie, został ukarany zamiast mnie (Iz. 53:5-6.8)
- Przebłaganie – ofiara Jezusa uciszyła Boży gniew przez złożenie ofiary, która wypełniła wymogi Bożej sprawiedliwości (Rzym.8:34)
- Pojednanie- Bóg nie gniewa się na grzesznika bo Chrystus wypełnił wymagania prawa. (2Kor. 5:18-19)

2. Sąd Chrystusowy – doktryna nagród

Niebo

Kościół na obłokach
z Jezusem

Pochwycenie

Złoto, srebro,
Drogie kamienie

Sąd wierzących „Bema”
Dotyczy służby, szafarstwa

Drewno, siano,
słoma

Wesele
Branka

The Glorious
Appearing
2 Ths 1:7-10

Wieniec nieznikomy
Dla ewangelistów
1Kor.9:25

Korona życia
Dla męczenników
Obj.2:10

Korona chwały
Dla pastorów
1Ptr. 5:2-4

Korona sprawiedliwości
Dla miłujących Jego przyjście
2Tym. 4:8

Korona radości
Dla tych, którzy
prowadzili
innych we wzroście
1Tes. 2:19-20

“Every man that striveth for the mastery is temperate in all things. Now they do it to obtain a corruptible crown; but we an incorruptible” (KJV).

“Fear none of those things which thou shalt suffer: behold, the devil shall cast some of you into prison, that ye may be tried; and ye shall have tribulation ten days; be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life” (KJV).

“Feed the flock of God which is among you, taking the oversight thereof, not by constraint but willingly; not for filthy lucre, but of a ready mind; neither as being lords over God’s heritage, but being examples to the flock. And when the chief Shepherd shall appear, ye shall receive a crown of glory that fadeth not away” (KJV).

“There is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing” (KJV).

“How shall we escape the presence of our Lord Jesus Christ at his coming? For ye are our glory and joy” (KJV).

Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus. A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a **jakie jest dzieło** każdego, **wypróbuje** ogień. Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten **zapłatę** odbierze; Jeśli czyjeś dzieło **spłonie**, ten **szkodę** poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień. (1Kor. 3:11-15)

a jakie jest dzieło – hopoios – jakiej jakości, jakiego rodzaju

Wypróbuje – dokimazo – testować w celu sprawdzenia jakości, czy coś jest dobre

Zapłata – misthos - zapłata za pracę

Szkoda – zémioó – strata, utrata czegoś

Spłonie – katakaió – spalone, całkowicie pochłonięte przez ogień, spalone do gołej ziemi

Dlatego też dokładamy starań, żeby, niezależnie od tego, czy mieszkamy w ciele, czy jesteśmy poza ciałem, jemu się podobać. Albowiem my wszyscy musimy **stać** przed **sądem** Chrystusowym, aby każdy **odebrał zapłatę** za uczynki swoje, dokonane w ciele, **dobre** czy **złe**. (2Kor. 5:10)

Stać – phanerōthēnai – pokazać się, uczynić jasnym, okazać się

Sąd – bēma – podniesione miejsce dla sędziego, który dawał zapłatę za czyny.

odebrać zapłatę – komizó – wziąć coś co zdobyłem, na co zasłużyłem

Dobre – agathos – dobre, użyteczne, dobre z natury

Złe – phaulos – bezwartościowe,

Inne przywileje dla zwycięzców

1. Prawo do drzewa życia

Obj. 22:14

Błogosławieni, którzy piorą swoje szaty, aby mieli **prawo** do drzewa żywota i mogli wejść przez bramy do miasta.

Prawo – gr. exousia – prawo, przywilej, autorytet

2. Wejście przez bramę do miasta

Zwycięska armia wchodziła przez bramę.

Rzymski triumf (triumphus) był ceremonią cywilną i obrzędem religijnym starożytnego Rzymu, organizowanym w celu publicznego uczczenia i uświęcenia sukcesu dowódcy wojskowego, który poprowadził siły rzymskie do zwycięstwa w służbie państwa lub, w niektórych tradycjach historycznych, kogoś, kto pomyślnie zakończył zagraniczną wojnę.

Procesja wkroczyła do miasta przez Porta Triumphalis (Bramę Triumfalną)[18] i przeszła przez pomerium, gdzie generał poddał swoje dowództwo senatowi i sędziom.

3. Biały kamień

- Biały kamień – w Pergamonie zwycięzcom zawodów dawano biały kamień z ich imieniem, który dawał im dostęp do przywilejów i wstęp na specjalną ucztę.

Bogate rodziny dawały taki kamień swoim przyjaciołom z niżej klasy społecznej, mieli wstęp na ucztę.

To wszystko wskazuje na szczególnie bliską więź zwycięzcy z Jezusem, wspólne jedzenie (Obj.3:20)

Tak samo w E. Jana 15 ci, którzy zachowują Jego przykazania to ci, którzy są Jego przyjaciółmi, szczególnie bliska więź (Jana 15:14)

4. Władza nad poganami w 1000 – Królestwie

Zwycięzcy dam władzę nad poganami, będzie nimi rządził laską żelazną (Obj. 19: 13-16; Ps. 2:8-9; 110:1-2)

Jak ja otrzymałem władzę od Ojca - dziedzictwo, które Jezus zdobył przez posłuszeństwo. Wierzący przez swoje posłuszeństwo i wierność będzie współuczestniczył z Jezusem w tej władzy

5. Białe szaty (Obj. 3:4)

Godny – spełnia standard, zasługuje

Szaty białe – odniesienie do dnia zwycięstwa w Rzymie. Szczególnie zasłużeni otrzymywali białe togi i szli w zwycięskim pochodzie wraz z generałem.

6. Zwój życia (Obj. 3:5)

- Lista żyjących ludzi (2Mojż. 32:32-33; Ps. 69:28; Iz. 4:3) – wymazanie z tego zwoju to symbol kary przez śmierć.
- *Damnatio Memoriae* – w miastach Rzymu i Grecji były księgi zawierające listę obywateli. Ktoś kto zhańbił obywatelstwo i dobre imię miasta, tego imię wymazywano z księgi jak również z pomników i wszystkich upamiętniających inskrypcji. Imię czyli reputacja i zasługi tego człowieka przestawały mieć znaczenie. Zwykle do tyczyło to żołnierzy i dygnitarzy. Symbol Zawstydzienia, degradacji i odebrania przywilejów.

7. Wyznanie imienia przed Ojcem

Wyznam – homologeo - publicznie pochwalić, wyrazić uznanie, uczcić zasługi i reputację człowieka.

Generał publicznie przed cesarzem wyrażał uznanie dla zasłużonego żołnierza, mówił o Jego dokonaniach.

Jakie jest rozwiązanie na cielesność?

- A. Studiować Słowo – jeść stały pokarm
- B. Być w społeczności/ trwać w Jezusie/ wyznawać grzechy
- C. Pozawalać się napełniać Duchowi
- D. Zrzucać starego człowieka i ubierać nowego

A. Studiować Słowo/ słuchać nauczania – jeść stały pokarm

Dlatego zostawmy podstawowe nauki o Chrystusie i przejdźmy do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, którym jest pokuta od martwych uczynków i wiara w Boga; (Hbr. 6:1)

I on ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a jeszcze innych pasterzami i nauczycielami; (...) Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, **do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości pełni Chrystusa**; Abyśmy już nie byli dziećmi miotanymi i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp prowadzący na manowce błędu. (Ef. 4:11. 13-14)

B. Być w społeczności/ trwać w Jezusie/ wyznawać grzechy

Jeśli mówimy, że mamy z nim społeczność, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie czynimy prawdy. A jeśli **chodzimy w światłości**, tak jak on jest w światłości, **mamy społeczność** między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. (1Jana 1:6-7)

Wy już jesteście czyści z powodu słów, które do was mówiłem. **Trwajcie we mnie**, a ja w was. Jak latorośl nie może **wydawać owocu** sama z siebie, jeśli nie będzie trwała w winorośli, **tak i wy, jeśli nie będziecie trwać we mnie**. Ja jestem winoroślą, a wy jesteście latoroślami. **Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten wydaje obfity owoc**, bo beze mnie nic nie możecie zrobić.

Jeśli ktoś nie trwa we mnie, zostanie wyrzucony precz jak latorośl i uschnie. Takie się zbiera i wrzuca do ognia, i płoną. **Jeśli będziecie trwać we mnie i moje słowa będą trwać w was**, proście, o cokolwiek chcecie, a spełni się wam. (...) **Jeśli zachowacie moje przykazania, będziecie trwać w mojej miłości**, jak i ja zachowałem przykazania mego Ojca i trwam w jego miłości. (Jana 15: 3-7. 10)

A co jeśli zgrzeszę? Jak wrócić do społeczności i znowu trwać w Jezusie?

Jeśli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jest wierny i sprawiedliwy, aby nam przebaczyć grzechy i oczyścić nas z wszelkiej nieprawości. (1Jana 1:9)

Wyznawać – homologeó – mówić to samo/ ta sama konkluzja, zgodzić się, przyznać się

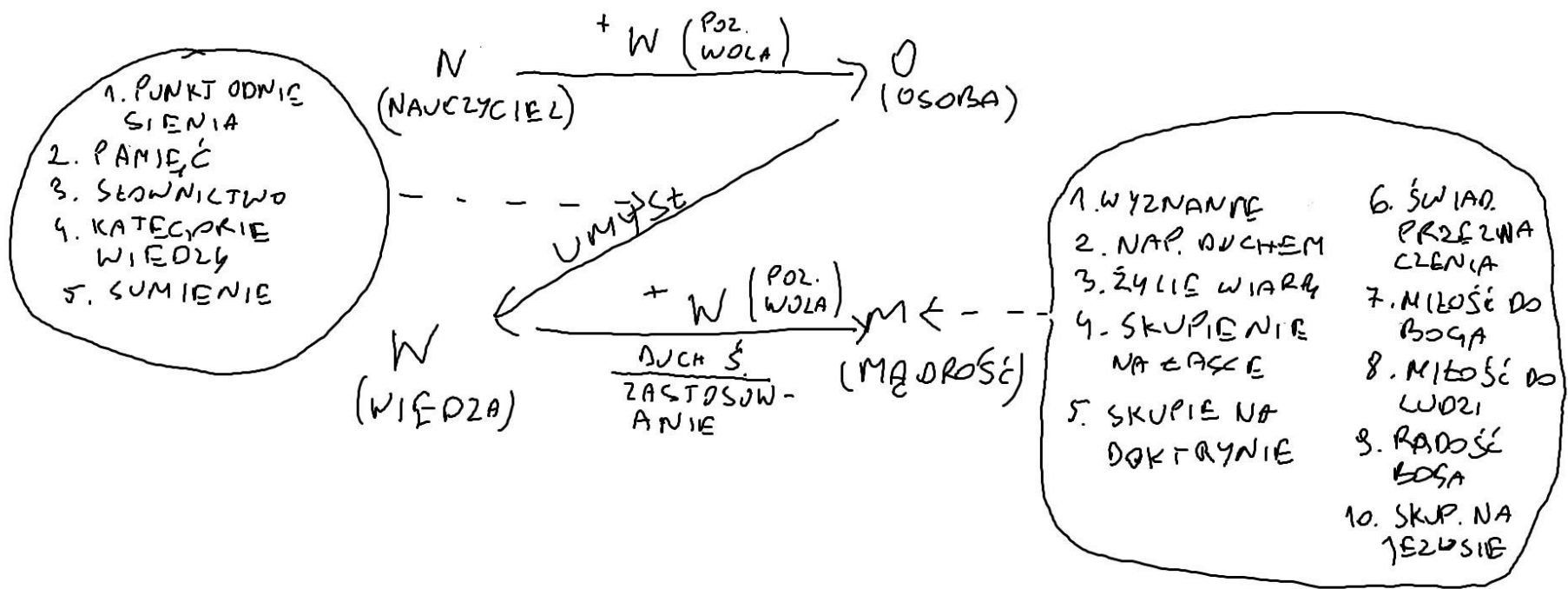
- 1) Przyznaje się do grzechu, który wiem że zrobiłem, mówię Bogu Ojcu co zrobiłem i przyznaje, że to był grzech i ja zawiniłem.
- 2) Bóg mi przebacza/ przywraca mnie do społeczności na podstawie ofiary Jezusa (1Jana 2:1-2), On już zapłacił za moje grzechy. Bóg przebacza to co wyznałem
- 3) Bóg również w tym momencie przebacza mi wszystkie inne grzechy, których nie jestem świadomy.

C. Pozawalać się napełniać Duchowi

A nie upijajcie się winem, w którym jest rozwiązłość, ale bądźcie napełnieni Duchem; (Ef. 5:18)

Czym Duch mnie napełnia?

Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie ze wszelką mądrością, nauczajcie i napominajcie się wzajemnie przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Panu. (Kol. 3:16)

D. Zrzucać starego człowieka i ubierać nowego

Że – co się tyczy poprzedniego postępowania – powinniście zrzucić z siebie starego człowieka, który ulega zepsuciu przez zwodnicze żądze; I odnowić się w duchu waszego umysłu; I przyoblec się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i w prawdziwej świętości. (Kol. 4:22-24)

DUCHOWE ĆWICZENIA

1. Skupienie na Słowie / doktrynalna perspektywa

I on ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a jeszcze innych **pasterzami i nauczycielami**; (...) Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i **poznania** Syna Bożego, **do człowieka doskonałego**, do **miary dojrzałości** pełni Chrystusa; Abyśmy już **nie byli dziećmi** miotanymi i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp prowadzący na manowce błędu. (...) I odnowić się w duchu waszego umysłu; (Ef. 4:11. 13-14. 23)

2. Perspektywa łaski

a. Zrozumienie łaski mi okazanej

Bądźcie dla siebie nawzajem życzliwi, miłosierni, przebacząc sobie, **jak i wam Bóg przebaczył w Chrystusie**. (Ef. 4:32)

I postępujcie w miłości, **jak i Chrystus umiłował nas** i wydał samego siebie za nas jako dar i ofiarę Bogu na miłą woń. (Ef. 5:2)

b. Pokora = przeciwieństwo arogancji i zaabsorbowania sobą , wdzięczność

- W stosunku do Boga

Dlatego nie bądźcie nierozumnymi, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana. (Ef. 5:17)

Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa; (Ef. 5:20)

Większą zaś daje łaskę, bo mówi: Bóg sprzeciwia się pysznym, a pokornym daje łaskę. Poddajcie się więc Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliźcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie umysłu dwoistego. Ubolewajcie, smućcie się i płaczcie. Wasz śmiech niech się obróci w smutek, a radość w przygnębienie. Uniźcie się przed Panem, a on was wywyższy. (Jak. 4:6-10)

- W stosunku do innych

Będąc poddani sobie nawzajem w bojaźni Boga. (Ef. 5:21)

Mężowie, miłujcie swoje żony, jak i Chrystus umiłował kościół i wydał za niego samego siebie; (Ef. 5:25)

Opis relacji w Ef. 6: 1-5

3. Odpoczynek w wierze – poleganie na obietnicach Boga

A przede wszystkim weźcie **tarczę wiary**, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste strzały złego. (Ef. 6:16)

a. Modlitwa Salomona

I powiedział: PANIE, Boże Izraela, nie ma Boga na niebie i na ziemi podobnego tobie, przestrzegającego **przymierza** i **miłosierdzia** wobec swoich sług, którzy postępują przed tobą całym swoim sercem. Dotrzymałeś swojemu słudze Dawidowi, memu ojcu, tego, co mu obiecałeś; swoimi ustami to wypowiedziałeś i swoją ręką wypełniłeś, jak to jest dziś. (2Kronik 6:14-15)

W całej reszcie modlitwy powołuje się na Boże przymierze w 5Mojż. 28-30 i 3Mojż. 26 – Przymierze o ziemi i Synajskie

b. Modlitwa Nechemiasza

I powiedziałem: Ach PANIE, Boże niebios, Boże wielki i straszny, który zachowujesz **przymierze** i okazujesz **miłosierdzie** tym, którzy cię miłują i przestrzegają twoich przykazań. (...) **Wspomnij, proszę, na słowo**, które przekazałeś **Mojżeszowi**, swemu słudze, gdy powiedziałaś: Jeśli przekroczycie moje przykazania, to rozproszę was między narodami; Lecz jeśli nawrócicie się do mnie i będziecie przestrzegać moich przykazań i wypełniać je, to choćby wasi wygnańcy byli na krańcu nieba, zgromadzę ich stamtąd i przyprowadzę na miejsce, które wybrałem, aby tam przebywało moje imię. Oni bowiem są twoimi sługami i twoim ludem, **który odkupiłeś swoją wielką mocą i silną ręką**. (Nech. 1:5. 8-10)

c. Modlitwa Daniela

Modliłem się więc do PANA, mojego Boga, **wyznawalem** i mówiłem: Panie, Boże wielki i straszny, strzegący **przymierza i miłosierdzia** względem tych, którzy cię miłują i przestrzegają twoich przykazań; (...) A on spełnił swoje słowa, które wypowiedział przeciwko nam i przeciwko naszym sędziom, którzy nas sądzili, i sprowadził na nas to wielkie nieszczęście. Nie zdarzyło się bowiem pod całym niebem to, co zdarzyło się w Jerozolimie. Tak jak jest napisane w Prawie Mojżesza, (...) A teraz, Panie, nasz Boże, który wyprowadziłeś swój lud z ziemi Egiptu mocną ręką i uczyniłeś sobie imię, jak to jest dziś: zgrzeszyliśmy i postępowaliśmy niegodziwie. (...)

Nakłoń, mój Boże, swego ucha i wysłuchaj; otwórz swe oczy i zobacz nasze spustoszenia i miasto, które **jest nazwane twoim imieniem**, bo **nie ze względu na naszą sprawiedliwość** zanosimy swoje błagania przed ciebie, **ale ze względu na twoje wielkie miłosierdzie**. Panie, wysłuchaj! Panie, przebacz! Panie, spójrz i działaj. Nie zwlekaj ze **względu na siebie samego**, mój Boże, **bo twoje miasto i twój lud są nazwane twoim imieniem**.

4. Zaabsorbowanie Chrystusem

Jeśli więc razem z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi. (Kol. 3:1-2)

5. Świadomość przyszłego przeznaczenia – nakierowanie życia na wieczność

I oczekiwać z niebios jego Syna, którego wskrzesił z martwych, Jezusa, który nas wyrwał od nadchodzącego gniewu. (1Tes. 1:10)

My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi, przywdziawszy pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia. Gdyż Bóg nie przeznaczył nas na gniew, lecz abyśmy otrzymali zbawienie przez naszego Pana Jezusa Chrystusa; (1Tes. 5:8-9)

Dlatego też zabiegamy o to, żeby się jemu podobać, czy mieszkamy w ciele, czy z niego wychodzimy. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za to, co czynił w ciele, według tego, co czynił, czy dobro, czy zło. (2Kor. 5:9-10)

Sąd Chrystusowy - Bema

Pretribulation Rapture in One Chapter—2 Thessalonians 2:1-12

Dom Ojca

**Pochwycenie/
Odstępstwo**

2 Thessalonians 2:8-10

Powrót Chrystusa

(verses 2, 8)

3,5

3,5

**7 lat ucisku
„Dzień Pana”**

**1000
Królestwo**

Wieczność

**Przeszłe
Eony**

Era kościoła

**Człowiek
Grzechu
objawiony**

**Antychryst bogiem
Spustoszenie w.4
(Dan.9:27)**

**Chrystus zabija
Antychrysta**

Man of Sin (verse 8)

Niebo

Kościół na obłokach
z Jezusem

Pochwycenie

Złoto, srebro,
Drogie kamienie

Sąd wierzących „Bema”
Dotyczy służby, szafarstwa

Drewno, siano,
słoma

Wesele
Branka

The Glorious
Appearing
2 Ths 1:7-10

Wieniec nieznikomy
Dla ewangelistów
1Kor.9:25

Korona życia
Dla męczenników
Obj.2:10

Korona chwały
Dla pastorów
1Ptr. 5:2-4

Korona sprawiedliwości
Dla miłujących Jego przyjście
2Tym. 4:8

Korona radości
Dla tych, którzy
prowadzili
innych we wzroście
1Tes. 2:19-20

“Every man that striveth for the mastery is temperate in all things. Now they do it to obtain a corruptible crown; but we an incorruptible” (KJV).

“Fear none of those things which thou shalt suffer: behold, the devil shall cast some of you into prison, that ye may be tried; and ye shall have tribulation ten days; be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life” (KJV).

“Feed the flock of God which is among you, taking the oversight thereof, not by constraint but willingly; not for filthy lucre, but of a ready mind; neither as being lords over God’s heritage, but being examples to the flock. And when the chief Shepherd shall appear, ye shall receive a crown of glory that fadeth not away” (KJV).

“There is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing” (KJV).

“For even ye are the presence of our Lord Jesus Christ at his coming? For ye are our glory and joy” (KJV).

Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus. A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a **jakie jest dzieło** każdego, **wypróbuje** ogień. Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten **zapłatę** odbierze; Jeśli czyjeś dzieło **spłonie**, ten **szkodę** poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień. (1Kor. 3:11-15)

a jakie jest dzieło – hopoios – jakiej jakości, jakiego rodzaju

Wypróbuje – dokimazo – testować w celu sprawdzenia jakości, czy coś jest dobre

Zapłata – misthos - zapłata za pracę

Szkoda – zémioó – strata, utrata czegoś

Spłonie – katakaió – spalone, całkowicie pochłonięte przez ogień, spalone do gołej ziemi

Dlatego też dokładamy starań, żeby, niezależnie od tego, czy mieszkamy w ciele, czy jesteśmy poza ciałem, jemu się podobać. Albowiem my wszyscy musimy **stanać** przed **sądem** Chrystusowym, aby każdy **odebrał zapłatę** za uczynki swoje, dokonane w ciele, **dobrze** czy **złe**. (2Kor. 5:10)

Stanać – phanerōthēnai – pokazać się, uczynić jasnym, okazać się

Sąd – bēma – podniesione miejsce dla sędziego, który dawał zapłatę za czyny.

odebrać zapłatę – komizó – wziąć coś co zdobyłem, na co zasłużyłem

Dobre – agathos – dobre, użyteczne, dobre z natury

Złe – phaulos – bezwartościowe,

Albowiem każdy własny ciężar poniesie.(...)

Nie błędźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie. Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny. A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia. (Gal. 6:5. 7-9)

Ciężar – phortion – coś osobistego, nie może być zrzucone na kogoś innego; służba, zadanie

Skażenie – phtheiró – zniszczenie, ruina

5 koron:

1. **Korona niezniszczalna** (1Kor. 9:25) – zagroda za wytrwałość i wierność w wyścigu chrześcijańskiego życia. Szczególnie w kontekście ewangelizacji.
Korona sprawiedliwości (2Tym. 4:8) – dla tych, którzy „umiłowali Jego przyjście” = żyli tak jakby Jezus miał wrócić dzisiaj.
2. **Korona chwały** (1Tes. 2:19; Flp. 4:1) – nagroda za bycie wiernym w czynieniu uczniami, dla Pawła Tesaloniczanie i Filipianie byli koroną chwały bo on pracował nad ich wzrostem.
3. **Korona życia** (Jak. 1:12; Obj. 2:10) – nagroda za wytrwanie w próbach, prześladowaniach i pokusach.
4. **Korona chwały** (1Piotra 5:4) - dla wiernych pastorów.

Dziedzictwo

1. W Starym Testamencie

Hbr. Nachalah – własność, terytorium

a) Ziemia Kanaan jako kolektywne dziedzictwo całego Izraela

Na mnie zaś rozgniewał się Pan z powodu was i przysiągł, że nie przekroczę Jordanu i nie wejdę do tej pięknej ziemi, którą Pan, twój Bóg, daje tobie na własność. (5Mojż. 4:21)

Bo oczywiście nie będzie u ciebie ubogiego, gdyż Pan błogosławić ci będzie w ziemi, którą Pan, Bóg twój, daje ci w dziedziczne posiadanie, (5Mojż.15:4)

b) Część ziemi wydzielona dla poszczególnych plemion Izraela o którą musieli walczyć i zająć

A to są dziedzictwa objęte przez synów izraelskich w ziemi kanaanejskiej, które przydzielili im kapłan Eleazar i Jozue, syn Nuna, oraz naczelnicy rodów w obrębie plemion izraelskich. Przydzielili im je przez los, jak nakazał Pan przez Mojżesza dla dziewięciu i pół plemienia, (4Mojż. 14:1-2)

Ważne fakty na temat dziedzictwa:

a) Dziedzictwo poszczególnych plemion musiało zostać zdobyte przez walkę, stopień do jakiego zajęli dziedzictwo i cieszyli się jego błogosławieństwami zależał od posłuszeństwa

Daj mi więc teraz te góry, o których mówił Pan w tym dniu. Sam bowiem słyszałeś tego dnia, że są tam Anakici i wielkie warowne miasta. Może Pan będzie ze mną i wypędzę ich, jak powiedział Pan. (Joz. 14:12)

I wstąpił anioł Pański z Gilgal do Bochim, i rzekł: Wywiodłem was z Egiptu i wprowadziłem was do ziemi, którą przysiągłem waszym ojcom, mówiąc: Nie naruszę przymierza mego z wami na wieki. Tylko wy nie zawierajcie przymierza z mieszkańcami tej ziemi, ale zburzcie ich ołtarze. Wy jednak nie usłuchaliście mojego głosu. Czemu to uczyniliście? Przeto i Ja powiadam: Nie wypędzę ich spośród was, będą wam wrogami, a ich bogowie będą dla was sidłem. (Sdz. 2:1-3)

b) Błogosławieństwo w ziemi jako wspólnym dziedzictwie Izraela również zależało
Jeżeli zaś usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i będziesz pilnie spełniał wszystkie
jego przykazania, które ja ci dziś nadaję, (...) Pan każe, aby było z tobą
błogosławieństwo w twoich spichlerzach i w każdym przedsięwzięciu twoich rąk.
Pobłogosławi cię na **ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój**. (...) Ponad miarę obdarzy
cię Pan dobrem w twoim potomstwie, w rozplodzie twego bydła, w plonach
twojej roli, na **ziemi, co do której Pan poprzysiągł twoim ojcom, że ci ją da**.
(5Mojż. 28:1. 8. 11)

Lecz jeżeli nie usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i nie będziesz pilnie spełniał wszystkich jego przykazań i ustaw jego, które ja ci dziś nadaję, to przyjdą na cię te wszystkie przekleństwa i dosięgną cię. (...) Spuści Pan na ciebie zarazę, **aż wytraci cię z ziemi, do której idziesz, aby ją objąć w posiadanie.** (28:15. 21)

2. W Nowym Testamencie – List do Hebrajczyków

Gr. kléronomia

1. Wspólne dziedzictwo wszystkich wierzących z racji bycia dziećmi Bożymi

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, Ku dziedzictwu nieznikomemu i nieskalanemu, i niezwiędłemu, jakie zachowane jest w niebie dla was, (1Piotra 1:3-4)

Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga. (Gal. 4:7)

2. Dziedzictwo w Królestwie zdobyte przez posłuszeństwo i wierność

A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, **dziedzicami Bożymi**, a **współdziedzicami Chrystusa**, **jeśli tylko razem z nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli.**

Jak Chrystus jest dziedzicem?

Kiedy mówimy o dziedzictwie Chrystusa mówimy tu o Chrystusie z perspektywy jego ludzkiej natury, jako wieczny Bóg on nie musi niczego otrzymać, do Niego należy wszystko.

Jako człowiek/ drugi Adam jest dziedzicem

Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej. **Dlatego** też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię,... (Flp. 2: 7-9)

A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: **Dana** mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi. (Mat. 28:18)

Jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (...) I wszystko **poddał** pod nogi jego, a jego samego **ustanowił** ponad wszystkim Głową Kościoła, (Ef. 1:19.21)

Ja ustanowiłem króla mego na Syjonie, Świętej górze mojej. Ogłoszę zarządzenie Pana: Rzekł do mnie: Synem moim jesteś, Dziś cię zrodziłem. **Proś mnie, a dam** ci narody w dziedzictwo I krańce świata w posiadanie. (Ps. 2:6-8) – ***dziedzictwo w Chrystusa w Królestwie, panowanie***

Dziedzictwo w Liście do Hebrajczyków

List do Hebrajczyków został napisany około 64 r. n.e do zboru lub grupy zborów w Judei i Galilei, które były prześladowane przez pogan (Rzymian) i Żydów za wiarę w Jezusa. Żeby uniknąć prześladowań chcieli wrócić do żydostwa powierzchownie dalej wierząc w Jezusa w sercu. Autor ostrzega ich przed nadchodzącym sądem Bożym tu na ziemi „oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników” – zburzenie Jerozolimy w 70 r. n.e przez Rzymian. (Łuk. 19:41-44; 21:20-21), oraz przed konsekwencjami niewierności na sądzie Chrystusowym, nie wejście do przyszłego odpocznienia, utrata dziedzictwa (Hbr. 4:11; 12:16-17).

Ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna, którego **ustanowił dziedzicem** wszechrzeczy, przez którego także wszechświat stworzył.(Hbr. 1:2)
I stał się o tyle możniejszym od aniołów, o ile znamienitsze od nich **odziedziczył** imię. (Hbr. 1:4)

Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożywszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, **biegnijmy wytrwale w wyścigu**, który jest przed nami, Patrzając na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego. Przeto pomyślcie o tym, **który od grzeszników zniósł tak wielkie sprzeciwy wobec siebie, abyście nie upadli na duchu, utrudzeni.** (Hbr. 12:1-3)

Twórca – archégos – lider, który poszedł pierwszy aby przetrzeć drogę dla innych.